

gende Lovforslag, haaber jeg, ikke skulle væsentlig forlænge Debatten. Som det oplyses i Motiverne til Lovforslaget, har den højtærede Minister forelagt et Lovforslag om et overordnet Sundhedsraad, hvilket Forslag jo i det væsentlige er det samme som det, der tidligere har foreligget. Der er kun et enkelt Punkt, paa hvilket der er sket Forandring, og det er navnlig, hvad angaar den tilsynshavende med Apotekerne, idet der i § 5 er føjet nogle Bestemmelser til for hans Bedkommende. Det ser nu fra den formelle Side ganske mærkeligt ud, at samtidig med at vi faa et Lovforslag forelagt paa Tinget og forhandle derom, foreligger der i Finansudvalget en Skrivelse fra Ministeren akkurat i Realiteten af samme Indhold. Jeg skal ikke komme ind paa de Udtalelser angaaende dette Punkt, som den ærede sidste Taler fremsatte, men denne Tilsynsmand ved Apotekerne er for længe siden ansat, og hvis nogen skulde være i Tvivl om, at vi have Grund til at tale om at faa noget nyt paa det Punkt, vil jeg henvise til at læse Anmærkningerne til Finansloven (Tillæg A. Sp. 729—30). Der oplyses det nemlig, at ved Tillægsbevilling for Finansaaret 1893—94 er der givet en tilsvarende Bevilling for de sidste 8 Maaneder, og nu forlanges der altsaa paa Finansloven 6,000 Kr. til at forsette ad den Vej, som vi allerede paa dette Omraade ere staaede ind paa. Det er for saa vidt heller ikke noget nyt i Lovforslaget, at det omtaler den Mand; der er en Mand, som allerede i Virkeligheden er til Stede, og som vi, efter min Mening, i Princippet ikke komme fra mere. Allerede i Fjor vare vi villige til at give en saadan Mand. Jeg vilde kun ved de faa Bemærkninger, jeg vil gøre, minde Tinget og Justitsministeren om, paa hvilket Standpunkt Folketinget har stillet denne Sag sidst, vi havde med den at gøre. Som det er oplyst i Motiverne, er dette Forslag, som det her foreligger, i det væsentlige vedtaget i Landstinget, dernæst er det kommet ned til os, ikke i sidste Samling, men i Samlingen forud, hvor det fik en Førstebehandling og gik i Udvalg. Vi kom saa vidt i Udvalget den Gang, at vi valgte en Ordfører, og at der blev afgivet en Betænkning. I denne Betænkning findes der følgende Forslag til en Dagsorden, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse for at oplyse det Standpunkt, Udvalgets Flertal indtog. Dette Forslag til Dagsordenen lyder saaledes: „Idet Folketinget udtaler Ønsket om, at en Reform af Apotekervæsenet og af Distriktslægeinstitutionen maa finde sin Løsning samtidig med en Ordning af det konge-

lige Sundhedskollegium, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“. Det, der den Gang saa vel som tidligere, har været Flertallet om at gøre, er, at vi samtidig med, at vi skulle til at oprette et overordnet Sundhedsraad med meget større Udgifter fra Statskassens Side end til det nuværende Sundhedskollegium, have hævdet, at vi ogsaa ville have gjort noget væsentligt paa Apotekervæsenets Omraade, da dette i særlig Grad interesserede den store, almene Befolkning. Vi have ment, at det vilde være i højeste Grad urimeligt og ufornuftigt fra vort Standpunkt at gaa med til at give en hel Række af Embedsmænd med store Lønninger uden tilsvarende Indrømmelser i Retning af en efter vort Skøn mere liberal Apotekerordning. Dette er altsaa Flertallets Standpunkt fra sidst. Mindretallet afgav ogsaa en Betænkning, og som de Herre ville se, naar de ville læse denne Betænkning efter, er Mindretallet egentlig ikke saa forførdelig uenigt med Flertallet i denne Sag. Naar nu dette Lovforslag formodentlig vil gaa i Udvalg, haaber jeg, at det der vil faa en alvorlig og velvillig Modtagelse, at der vil blive arbejdet paa Sagen saaledes, at det en Gang kunde blive muligt ogsaa at tilfredsstille Ministeren paa dette Omraade, men saa vil jeg rigtignok ogsaa til Gengæld haabe, at det vil lykkes samtidig at faa noget gjort for Medicinalordningen i det hele. Efter det Standpunkt, Flertallet her i mange Aar har indtaget til denne Sag, haaber jeg ikke, at vi faa en Lov om et saadant overordnet Sundhedsraad, medmindre vi faa mere til. Med disse Bemærkninger vil jeg for mit Bedkommende ønske Lovforslaget al Lykke og Held med paa dets Vej, idet jeg haaber, at der maa komme et Resultat ogsaa paa det Omraade, jeg har antydet. Med Henhyn til Spørgsmaalet om denne Tilsynsmand ved Apotekervæsenet, kunne vi jo ikke lægge Hindring i Vejen for ham. Som jeg har bemærket, bestaar han allerede, og der er allerede paa Finansloven til 2den Behandling yderligere stillet Forslag angaaende denne Tilsynsmand, som selvfølgelig vilde komme til at foreligge for Tinget, naar Betænkningen om kort Tid kommer til at foreligge. Det kan jo godt være, at det ikke er nødvendigt at gaa til saa meget, som her forlanges i § 5, men dette Spørgsmaal vil i alt Fald ingen Vanskeligheder berede for Lovet, fordi det alt i Princippet er afgjort. Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg haaber, at Flertallet maa finde hinanden igen i Udvalget, naar vi faa et saadant, og holde sammen, indtil vi paa Apotekervæsenets Omraade faa noget